

Dosar nr. /CA/111/2009

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 882/CA/2010

Sedința publică din 10 septembrie 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind pentru astăzi pronunțarea sentinței în soluționarea acțiunii formulate de reclamanta SC [Nume] SRL PRIN ADMINISTRATOR JUDICIAR [Nume] cu sediul în [Adresa], nr. 77, județul [Județ], în contradictoriu cu pârâtele ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA cu sediul în Oradea, str. Dimitrie Cantemir, nr.2, județul Bihor, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BIHOR cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir, nr.2B, județul Bihor, MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE cu sediul în București, str. Apolodor, nr.17 și AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ cu sediul în București, str. Apolodor, nr.17, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că dezbaterile au avut loc în ședința publică din [Data] 2010 când s-a întocmit încheierea de ședință care face parte integrantă din prezenta sentință prin care instanța având nevoie de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 09.09.2010, când :

TRIBUNALUL
DELIBERAND:

Constată că prin cererea înregistrată la data de [Data] 2009, legal timbrată, reclamanta SC [Nume] SRL, în contradictoriu cu pârâții Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bihor, Ministerul Finanțelor Publice, Agenția Națională de Administrare Fiscală, a solicitat instanței pronunțarea unei hotărâri prin care să dispună anularea Raportului de inspecție fiscală Nr. [Nr.] 2009, întocmit de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, ca fiind nelegal; anularea Dispoziției nr. [Nr.] 2009 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, ca nelegală ; anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. [Nr.] 2009, ca fiind nelegală ; anularea Deciziei nr. [Nr.] 2009 privind respingerea contestației

adresate Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Bihor, ca nelegala, obligarea paratelor de rândul 1 și 2 la rambursarea taxei pe valoare adăugată (TVA) în suma de 21.620 lei, aferenta achizițiilor de bunuri și prestărilor de servicii efectuate de subscrisa în perioada 03.12.2007 - 31.12.2008, precum și plata dobânzii legale, începând cu data de 25.02.2009 până la executarea efectivă a obligației de restituire TVA, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată se arată că societatea a solicitat rambursarea soldului sumei negative a TVA, în valoare de 21.620 lei, aferenta achizițiilor de bunuri, și prestărilor de servicii efectuate în perioada 03.12.2007 - 31.12.2008, în baza decontului de TVA cu suma negativă și opțiune de rambursare aferente lunii decembrie 2008, înregistrat la organul fiscal sub nr. 1000 / 1000 / 2009.

În urma controlului fiscal privind TVA, desfășurat în februarie 2009, inspectorii din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Oradea au întocmit Raportul de inspecție fiscală Nr. 1000 / 1000 / 2009, prin care s-a stabilit că TVA în suma de 21.620 lei nu îndeplinește condițiile legale de rambursare.

Inspecția fiscală reține că societatea reclamantă a înregistrat în evidența contabilă operațiuni de natură financiar - bancară, precum obținerea și acordarea de împrumuturi, ce sunt scutite de TVA fără drept de deducere.

Consideră ca actele administrative fiscale atacate sunt nelegale, fiind emise cu încălcarea dispozițiilor legale în materie, în condițiile în care obiectul principal de activitate al societății îl constituie „Cumpărarea și vânzarea de bunuri imobiliare proprii”, - cod CAEN 7012, iar taxa pe valoare adăugată în suma de 21.620 lei, înregistrată ca deductibilă în evidența contabilă corespunzătoare perioadei 03.12.2007 - 31.12.2008 este aferenta achizițiilor de bunuri și servicii, în scopul desfășurării obiectului de activitate al societății constând în cumpărarea și vânzarea de bunuri imobiliare proprii.

Potrivit art. 145 alin. 2 Ut. a din Legea nr. 571/2003, cu completările și modificările ulterioare, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul unor operațiuni taxabile, iar, conform pct. 45 alin. 2 lit. a din HG nr. 44/2004, pentru exercitarea dreptului de deducere trebuie ca bunurile achiziționate să fie utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere.

În speța, aceste prevederi legale se impun a fi coroborate cu pct. 45 alin. 1 din HG nr. 44/2004, din interpretarea cărora rezulta că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa din momentul în care aceasta persoană intenționează să desfășoare activitate economică, intenție ce se evaluează în baza elementelor obiective, cum ar fi că persoana începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 1 și urm. din L. 554/2004, art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003, pct. pct 35(1), 45 alin. 1 din HG nr. 44/2004.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, prin reprezentanții săi a formulat întâmpinare la acțiunea în contencios administrativ formulată de

reclamanta SC SRL solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată și menținerea actelor administrativ fiscale atacate ca temeinice și legale.

Pe parcursul derulării cauzei, față de împrejurarea că reclamanta a intrat în procedura insolvenței, s-a dispus introducerea în cauză a administratorului judiciar desemnat de judecătorul sindic,

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin Decizia de impunere nr. 174/27.02.2009 organele de control au stabilit ca reclamanta nu poate beneficia de rambursarea TVA-ului în suma de 1.200 lei aferenta cumpărărilor de bunuri și servicii (consultanța juridică și servicii notariale, evidența contabilă, chirie, etc) utilizate în folosul activității de obținere și acordare de împrumuturi financiare, activitate care nu da drept de deducere a TVA-ului.

Astfel, cu ocazia verificărilor efectuate, organele de control au constatat că activitatea reclamantei în perioada 03.12.2007-31.12.2008 a constat în contractarea unui credit imobiliar și preluarea unor creanțe din împrumuturi financiare, precum și acordarea de împrumuturi financiare unor societăți în care reclamanta are calitate de asociat.

În conformitate cu dispozițiile art. 126 alin.9 lit c) , art. 141 alin.2 și art. 145 alin.2 lit. a) din codul fiscal coroborate cu cele ale pct.39 alin.1 din HG nr.44/2004, *"operațiunile taxabile pot fi operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxă și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții"* fiind scutite de taxă *"prestările de servicii financiare și bancare constând în acordarea și negocierea de credite, precum și administrarea creditului de către persoana care îl acordă"*.

Conform prevederilor legale arătate, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă, acestea sunt destinate utilizării în folosul de operațiuni taxabile, iar scutirile de TVA prevăzute la art. 141 alin.2 lit.a) pct.1 din codul fiscal include și împrumuturile acordate de asociați/acționari societăților comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societății, orice alte împrumuturi bănești acordate de persoane fizice și juridice.

Prin urmare, reclamanta avea dreptul să deducă TVA-ul aferent bunurilor și serviciilor achiziționate doar dacă acestea erau utilizate în folosul unor operațiuni care dau drept de deducere.

Pentru ca un expert să se pronunțe dacă TVA-ul în suma de 1.200 lei înregistrat ca deductibil în evidența contabilă în perioada 03.12.2007-31.12.2008 este aferent realizării de operațiuni taxabile în viitor, reprezentând costuri sau investiții pregătitoare necesare inițierii activităților economice specifice obiectului de activitate al societății, ori dacă sunt în folosul activității de obținere și acordări de împrumuturi financiare desfășurate de reclamanta, în cauză s-a dispus efectuarea unei expertize fiscale.

Potrivit concluziilor raportului de expertiză fiscală judiciară întocmit de consultant fiscal achizițiile de bunuri și servicii efectuate în perioada 03.12.2007-31.12.2008 sunt în folosul activității de obținere și acordări de împrumuturi financiare desfășurate de reclamanta, în înțelesul art. 141 al. 2 lit a din L.571/2003.

Reclamanta nu beneficiază de dreptul de deducere a TVA în sumă de 20.000 lei conform decontului TVA cu suma negativa si optiune de rambursare aferente lunii decembrie 2008, înregistrat la organul fiscal sub nr. / 1.2009. Prin urmare, societatea reclamantă nu îndeplinește condițiile legale de rambursare a TVA.

Față de cele reținute, apreciind că nu există nici un motiv de nelegalitate ori netemeinice a actelor administrative contestate, instanța va respinge, ca neîntemeiată cererea.

În temeiul dispozițiilor art. 20 din O.G.2/2000 va obliga reclamanta, prin administrator judiciar, să plătească în contul Biroului de expertiză, în favoarea consultantului fiscal suma de 3.000 lei, reprezentând diferență onorariu expert.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Respinge, ca neîntemeiată cererea formulată de reclamanta SC SRL prin administrator judiciar în contradictoriu cu pârâții Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Bihor, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Obligă reclamanta, prin administrator judiciar, să plătească în contul Biroului de expertiză, în favoarea consultantului fiscal suma de 3.000 lei, reprezentând diferență onorariu expert.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 30 Septembrie 2010.

Președinte,

Grefier,

